

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25CoCsp/26/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4116230269
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4116230269.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a členiek senátu JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Sone Vackovej v spore žalobkyne: P. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. S. XXX/XX, G. pri A., zastúpenej splnomocnenou zástupkyňou: T. O., bytom F. XXX/XX, G. F. A., proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra pod č.k. 15Csp/205/2016 - 530, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej **potvrzuje**.
- II. V časti náhrady trov konania rozsudok zrušuje a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.
- III. Žalobkyni voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1.1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie v časti o určenia, že dohody o zrážkach zo mzdy a to zo zmlúv č.XXXXXXXXXX zo dňa 23.07.2015 a č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.07.2015 a č. 229687-24040 zo dňa 26.11.2015 sú neplatné ako aj konanie o určenie, že predmetné zmluvy o revolvingovom úvere sú neplatné a bezúročné a bezpoplatkové zastavil. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 427,19 eura a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet žalobkyne. Žalobkyni náhradu trov konania nepriznal. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia titulom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov poskytnutých právnym predchodcom žalovanej a vyplatených nad rámec poskytnutého úveru.

1.2. Z vykonaného dokazovania zistil z predloženej žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru č. 8500123821, že žalobkyňa požiadala žalovaného o úver vo výške 1 020 eur na nákup elektroniky, ktorý mala splácať v počte splátok 36, mesačne vo výške 35,95 eura, mala zaplatiť celkovú čiastku pozostávajúcu z úveru + poplatok za poskytnutie úveru vo výške 1 396,20 eura. Zároveň sa dohodli, že predpokladaná RPMN bude vo výške 26,65%, ročná úroková sadzba úveru vo výške 17,43%, priemerná RPMN vo výške 37,67%, poplatok za poskytnutie úveru vo výške 102 eur. Z údajov o schválenom spotrebiteľskom úvere bod 6 bola výška RPMN určená vo výške 26,07%. Ide o rozdielnu výšku RPMN, ktorá je uvedená v údajoch o požadovanom spotrebiteľskom úvere (26,65%). Z potvrdenia o zrealizovaní transakcie bolo zistené, že žalovaný na účet žalobkyni 24.07.2015 poukázal čiastku vo výške 918 eur.

Z oznámenia veriteľa o schválení úveru zistil, že žalobkyni bol schválený úver vo výške 1 020 eur, splatnosť úveru bola 36 mesiacov, výška mesačnej splátky predstavovala celkovú sumu vo výške 39,95

eura, poplatok za poskytnutie úveru bol vo výške 102 eur, dátum splatnosti 1 splátky úveru 01.09.2015 a dátum splatnosti poslednej splátky úveru bol dohodnutý na 01.08.2018. Z predloženého oznámenia bolo preukázané, že výška RPMN bola 26,07 %, priemerná hodnota RPMN ku dňu podpísania zmluvy bola 37,67 %. Z oznámenia bolo ďalej zistené, že celkovú čiastku, ktorú musí žalobkyňa zaplatiť a ktorá predstavuje úver + úroky za celú dobu čerpania úveru + poplatok za poskytnutie úveru sumu vo výške 1 396,20 eura. Z prehľadu splátok na predmetom úverovom prípade z listinných dokladov predložených žalovaným zistil, že žalobkyni bol poskytnutý úver vo výške 918 eur a žalobkyňa z predmetného úveru splatila čiastku vo výške 1 066,86 eura, rozdiel predstavoval sumu vo výške 148 eur. Posledná splátka na predmetnom úverovom prípade bola uhradená 14.02.2017 vo výške 59,27 eura.

1.3. Z predloženej žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.07.2015 zistil, že žalobkyňa požiadala žalovaného o úver vo výške 1 500 eur na rekonštrukciu nehnuteľnosti, ktorý mala splácať v počte splátok a to mesačne vrátane úrokov vo výške 52,88 eura, mala zaplatiť celkovú čiastku pozostávajúcu z úveru + poplatok za poskytnutie úveru vo výške 2053,68 eura. Zároveň sa dohodli, že predpokladaná RPMN bude vo výške 26,68%, ročná úroková sadzba úveru vo výške 17,45%, priemerná RPMN vo výške 37,67%, poplatok za poskytnutie úveru vo výške 150 eur. Z údajov o schválenom spotrebiteľskom úvere bod 6 bola výška RPMN určená vo výške 25,42%, pričom ide o rozdielnu výšku RPMN, ktorá je uvedená v údajoch o požadovanom spotrebiteľskom úvere (25,95%). Z potvrdenia o zrealizovaní transakcie zistil, že žalovaný na účet žalobkyni 24.07.2015 poukázal čiastku vo výške 1 350 eur.

1.4. Z oznámenia veriteľa o schválení úveru - zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXX XXXXXX zistil, že žalobkyni bola schválená výška úveru 1 500 eur, so splatnosťou úveru 36 mesiacov, výška mesačnej splátky 52,88 eura, pričom predmetná splátka pozostáva istina 41,67 eura a úrokov vo výške 11,21 eura, poplatok za poskytnutie úveru bol vo výške 150 eur, dátum splatnosti prvej splátky úveru bol 01.09.2015 a dátum splatnosti poslednej splátky úveru bol dohodnutý na 01.08.2018. Z predloženého oznámenia ďalej bolo preukázané, že výška RPMN bola 25,92 %, priemerná hodnota RPMN ku dňu podpísania zmluvy bola 37,67 %. Z oznámenia bolo ďalej zistené, že celkovú čiastku, ktorú musí žalobkyňa zaplatiť a ktorá predstavuje úver+ úroky za celú dobu čerpania úveru+ poplatok za poskytnutie úveru sumu vo výške 2 053,68 eura. Z prehľadu splátok na predmetom úverovom prípade z listinných dokladov predložených žalovaným zistil, že žalobkyni poskytnutý úver vo výške 1 350 eur a žalobkyňa z predmetného úveru splatila čiastku vo výške 1 656,92 eura, rozdiel predstavoval sumu vo výške 306,92 eura. Posledná splátka na predmetnom úverovom prípade bola uhradená 14.02.2017 vo výške 87,17 eura.

1.5. Na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, 2 OZ, § 11 ods. 1 Zák. č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu, § 152 CSP, § 451 ods. 1, 2 OZ, § 456 OZ, § 458 OZ, § 100 ods. 1 OZ, § 107 ods. 1 OZ, § 107 ods. 2, 3 OZ, § 150 ods. 1 CSP, § 151 ods. 1 CSP a uviedol, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobkyňa a žalovaná uzavreli dňa 20.07.2015 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX a dňa 23.07.2015 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX. Zmluvy o úvere majú charakter spotrebiteľského úveru, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia Zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv (20.07.2015 a 23.07.2015). Preto posudzoval platnosť zmlúv a ich obsahové náležitosti v súlade s týmto zákonom v znení platnom a účinnom k uvedenému dňu. Dospel k záveru, že zmluva neobsahovala všetky náležitosti vyžadované § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení v čase uzavretia zmluvy. Z obsahu zmlúv mal za preukázané, že v danej veci išlo o poskytnutie úveru, čo vyplýva zo skutočnosti, že žalobkyni boli zo strany žalovaného poukázané finančné prostriedky v hotovosti na účet, nešlo o poskytnutie úveru s možnosťou opakovaného čerpania úveru. Z vykonaného dokazovania mal jednoznačne za preukázané, že žalobkyňou predložených žiadostí o poskytnutie spotrebiteľského úveru zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.07.2015 a zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.07.2015 absentujú termíny splátok istiny a úrokov a iných poplatkov, v predložených žiadostiach o poskytnutie spotrebiteľského úveru absentuje splatnosť jednotlivých splátok, čo v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) zákona číslo 129/2010 Z.z spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. V danom prípade vlastne spotrebiteľ tak nemal vedomosť, do ktorého dňa musia byť splátky z poskytnutého úveru uhradené a z toho dôvodu tento podstatný nedostatok zmluvy spôsobuje, že predmetný úver, ktorý poskytol žalovaný žalobkyni na základe vyššie citovaných zmlúv treba považovať za bezúročný a bez poplatkov. V žiadostiach o poskytnutie spotrebiteľského úveru v bode 5 je síce uvedený údaj, že splatnosť úveru pri obidvoch je 36 splátok, z ktorého údaju možno vyvodiť len dobu trvania zmluvy, avšak nie konečnú splatnosť. Uvedenie

údajov o splatnosti úveru 36 mesiacov bez nadväznosti na termín splatnosti poslednej (prípadne akejkolvek) splátky nemožno považovať za určitý údaj o konečnej splatnosti úveru a keďže nie je zrejмый dátum počiatku povinnosti splácania úveru, nemožno určiť ani jeho konečnú splatnosť.

Z oznámenia veriteľa o schválení úverov k jednotlivým zmluvám (č.l 78 k zmluve č. XXXXXXXXXXXX a č.l. 64 zmluva číslo XXXXXXXXXXXX) nemohol tieto náležitosti posudzovať, pretože nie sú podpísané žalobkyňou. Vychádzal z toho, že žalobkyňa neprejavila svoju vôľu. Ide o jednostranný prejav vôle žalovaného, ktorý nie je možné považovať za dvojstranný právny úkon- zmluvu, ktorá žalobkyňu nezaväzuje.

Pokiaľ údaj o splatnosti jednotlivých splátok úveru a konečnej splatnosti úveru je povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a teda spotrebiteľovi v čase ním uskutočneného podpisu listiny, ktoré je možné považovať za podpísanie návrhu na uzatvorenie zmluvy (oferta) nie je známy termín doby trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru, preto v rámci kontraktačného procesu je potom potrebné, aby po doplnení návrhu v danom prípade žalovaným (o skutočnosti - práva a povinnosti uvedené v písomnom oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi) ako veriteľom tento nový návrh veriteľa ešte raz podpísal (prijal) spotrebiteľ - dlžník, nakoľko inak nebol pôvodný návrh spotrebiteľa prijatý v rozsahu (z pohľadu obsahu), a v akom bol spotrebiteľom - dlžníkom predložený. Z daného jednoznačne vyplýva a je nepochybné, že Oznámenie veriteľa o schválení úveru v čase podpisovania návrhu žalobkyňou na uzatvorenie zmluvy ešte neexistovalo, a tak nemohlo byť ani jeho súčasťou a ani bez ďalšieho (nevyhnutného právneho úkonu) súčasťou uzatvorenej úverovej zmluvy.

1.6. Ďalej uviedol, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Žalovaný v žiadosti o poskytnutie spotrebiteľských úverov v bode 5 Údaje o požadovanom spotrebiteľskom úvere uviedol výšku RPMN 26,68% čo sa týka zmluvy číslo XXXXXXXXXXXX a pri zmluve číslo XXXXXXXXXXXX o bode 5 uviedol výšku RPMN 26,65%, avšak v časti bode 6 predmetných žiadostí v Údajoch o schválenom spotrebiteľskom úvere uviedol výšku RPMN 25,92% čo sa týka zmluvy číslo XXXXXXXXXXXX a pri zmluve číslo XXXXXXXXXXXX o bode 5 uviedol výšku RPMN 26,07%, z čoho vyplýva, že v danej veci ide o nesprávne uvedenú výšku RPMN, čo spôsobuje z dôvodu absencie týchto obligatórnych náležitostí, že úver sa považuje a bezúročný a bez poplatkov.

1.7. Z listinných dôkazov mal za to, že žalovaný preukázal schopnosť žalobkyni ako spotrebiteľky splácať poskytnutý spotrebiteľský úver, čo svedčí tomu, že nedošlo k porušeniu § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľoch.

1.8. Na základe vyhodnotenia spotrebiteľských zmlúv č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX a č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.07.2015 dospel k záveru, že neobsahujú náležitosti vyžadované § 9 ods. 2 zákona číslo 129/ 010 Z.z., čo má za následok, že predmetné úvery uzavreté medzi žalobkyňou a žalovaným sú bezúročné a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1, písmena b) zák. č. 129/2010 Z.z., ktoré vzhľadom na absenciu termínu konečnej splatnosti úveru a v nesprávnej výške RPMN. Žalovaný nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru, poplatkov za upomienky a ani žiadnych iných poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutého úveru po odrátaní plnenia zo strany žalobkyne.

1.9. Žalovaný poskytol žalobkyni úver na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 23.07.2015 bola žalobkyni poskytnutá suma vo výške 918 eur, žalobkyňa z úveru splatila čiastku 1 066,86 eura a na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.07.2015 bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 1 350 eur, žalobkyňa uhradila čiastku vo výške 1 656,92 eura. Vzhľadom na skutočnosť, predmetné úverové zmluvy vyhodnotil ako bezúročné a bezpoplatkové, žalovaný má nárok len na sumu skutočne poskytnutých finančných prostriedkov a plnenie poskytnuté žalobkyňou nad túto sumu predstavovalo u žalovaného bezdôvodné obohatenie v zmysle § 451 a nasl. OZ, ktoré je povinný žalobkyni vydať. Suma, ktorú je žalovaný povinný vydať predstavuje sumu zo zmluvy číslo XXXXXXXXXXXX vo výške 148 eur a zo sumy číslo XXXXXXXXXXXX vo výške 306,92 eura, čo predstavuje celkovú výšku bezdôvodného obohatenia vo výške 454,92 eura. Žalobkyňou uplatňovaný nárok predstavoval sumu len 427,19 eura.

1.10. Vzhľadom na vnesenú námietku premlčania zo strany žalovaného, skúmal premlčanie nároku a zistil, že sporné zmluvy boli uzavreté, zmluva číslo XXXXXXXXXXXX dňa 20.07.2015 a zmluva číslo

XXXXXXXXXX dňa 23.07. 2015. Žaloba bola podaná na súd dňa 14.11.2016. Uplatňovala vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 45,40 eura. Že je preplatok na predmetných úverových zmluvách vyšší konštatovala vo svojom písomnom vyjadrení prostredníctvom svojej splnomocnenej zástupkyne zo dňa 21.12.2016. Ďalej výšku bezdôvodného obohatenia špecifikovala vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 17.07.2017. Žiadala vydať bezdôvodné obohatenie. Na pojednávaní konanom dňa 02.10.2018 splnomocnený zástupca žalobkyne uviedol, že si uplatňujú vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 427,19 eura. Žalobkyňa uplatnila vydanie bezdôvodného obohatenia na súde žalobou na zo dňa 04.11.2016, k rozšíreniu uplatneného nároku došlo na pojednávaní konanom dňa 02.10.2018. Preto dospel k záveru, že uplatnila svoj nárok v lehote vyplývajúcej z § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka (posledný deň lehoty bol 04.11.2018).

Ďalej uviedol, že úver vyplývajúci zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX splatila 14.02.2017 poslednou splátkou, čiže poslednou splátkou mohla vedieť, že došlo k preplateniu predmetného úveru. K rozšíreniu žaloby došlo na pojednávaní dňa 02.10.2018, riadne v dvojročnej premlčacej dobe. Úver zo zmluvy číslo XXXXXXXXXXXX splatila splátkou zo dňa 14.02.2017, kedy sa mohla dozvedieť o tom, že došlo k preplateniu predmetného dlhu. K rozšíreniu žaloby došlo 02.10.2018, čiže v dvojročnej premlčacej dobe.

1.11. Žalobkyňa zobrala žalobu v časti o určení, že dohody o zrážkach zo mzdy zo zmlúv sú neplatné späť, o určení, že predmetné zmluvy o revolvingovom úvere sú neplatné, zmluvy sú bezúročné a bezpoplatkové. Preto konanie v tejto časti zastavil.

1.12. O trovách konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP, § 262 ods. 2 CSP. Žalobkyňa, ktorá bola v konaní úspešná si náhradu trov konania nežiadala a žalovaný na náhradu trov konania nemá právo.

2. Žalovaný podal odvolanie proti rozsudku. Nestotožnil sa s dôvodmi rozhodnutia o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov z dôvodu nesprávnej výšky RPMN. Uviedol, že rozsudok neobsahuje žiadne skutkové a právne závery objasňujúce, z akého dôvodu je hodnota RPMN uvedená v zmluve, nesprávna. Údaj o RPMN nie je predmetom dojednania zmluvných strán zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ale vždy len výsledkom výpočtu podľa vzorca v prílohe č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z.z. realizovaného v čase uzavretia úverovej zmluvy. Vzhľadom na špecifickosť tohto údaju, spôsob jeho určenia a kogentné pravidlá stanovené zákonom pre jeho výpočet tvrdil, že takýto formalistický prístup súdu je predčasný. Z povahy niektorých náležitostí uvedených v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. vyplýva, že nemôžu byť predmetom konsenzu, a zákon takýto konsenzus ani nepredpokladá. Citoval ustanovenia § 2 písmeno i) zákona č. 129/2010 Z.z. ,§ 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. a uviedol, že ak má byť údaj o RPMN určený tak, že je vypočítaný na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy, potom to znamená, že pri jeho určení sa vychádza z údajov jestvujúcich v čase určenom v zákone - údaje platné v čase uzavretia zmluvy. Medzi tieto údaje patrí aj dátum prvého čerpania úveru (ktorý je známy v čase uzavretia zmluvy, nie v čase kedy sa podáva žiadosť o poskytnutie úveru). Zákonná úprava určenia RPMN teda nielen svojím textom (v podobe spojenia „vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere“), ale aj spôsobom jeho určenia (viď údaje, ktoré sú rozhodujúce pre určenie RPMN) vychádza z toho, že nejde o údaj dohodnutý, ale určený presne stanoveným spôsobom. Ak by neurčil údaj RPMN schváleného úveru či revolvingu postupom podľa zákona č. 129/2010 Z.z., výpočtom podľa vzorca stanoveného zákonom v čase uzavretia zmluvy, ale by uviedol hodnotu zhodnú s „predpokladanou RPMN“ uvedenou v bode 5 každej zmluvy, porušil by zákon č. 129/2010 Z.z. Porušenie by vyplývalo z toho, že by uviedol rovnakú RPMN ako údajne „navrhol“ žalobca v oboch zmluvných vzťahoch. V takom prípade by určená RPMN nebola vypočítanou podľa zákona č. 129/2010 Z.z., Z rozsudku nie je zrejmé ani to, na základe čoho súd dospel k záveru o tom, že v časti 5 nejaký údaj RPMN uvádzal, keďže v danom bode sa uvádza výslovne len že ide o „predpokladanú“ RPMN. Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru žiadny návrh RPMN neobsahuje, uvádza sa v nej len údaj o predpokladanej RPMN. Citoval z rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne v uznesení č. k.5Co/839/2016 zo dňa 29.06.2016.

2.2. Žalovaný sa nestotožnil so záverom súdu o bezúročnosti úveru pre neuvedenie konečnej splatnosti úveru. Uviedol, že náležitosť „konečná splatnosť úveru“ nepozná úijné právo, čo napokon viedlo k tomu, že došlo k zmene zákona č. 129/2010 Z.z. a táto náležitosť práve z dôvodu dodržiavania úijného práva bola vylúčená. Stalo sa tak novelou č. 279/2017 Z.z. (článok XII.). Jej prijatie bolo odôvodnené tým, že ide o zohľadnenie záverov Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s./O. W. a v nadväznosti naň upravuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a

upravuje okolnosti, za ktorých sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ak by „konečná splatnosť“ mala byť náležitosťou zmluvy v rámci zabezpečenia ochrany spotrebiteľa, potom nedáva ani zmena zákona, a ani samotné rozhodnutie Súdneho dvora EÚ racionálny význam. Zákomom z 12. októbra 2017 č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k zmene (mediiným) ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z.z. v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 1. mája 2018 slová „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádzajú slovami „frekvenciu splátok a“ a konečnej splatnosti. V dôvodovej správe k predmetnému zákonu sa uvádza, že vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnutné so zreteľom na závery vyjadrené v rozsudku. Od uvedeného dňa sa teda legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstránia do budúca doterajšie možnosti rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktoré bolo - podľa názoru najvyššieho súdu - možné (a potrebné) prekenuť už podľa doterajšej právnej úpravy jej eurokonformným výkladom. Súdny dvor EÚ v bode 58 rozsudku vo veci C-42/15 vyslovil, že Uvedené ustanovenie (čl. 10 ods. 2 smernica 2008/48/ES pozn.) by sa však nemalo vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 uvedenej smernice.

S termínom konečnej splatnosti preto nikdy nebolo možné vôbec spájať následok v podobe bezúročnosti bez toho, aby takýmto posúdením nedošlo k porušeniu povinnosti vykladať vnútroštátne právo v súlade s únijným právom. Citoval z rozhodnutí Krajského súdu v Nitre, č.k. 25Co/62/2019, Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 25Co/2/2019. Navrhoval, aby odvolací súd vyhovel, napadnutý rozsudok zmenil a žalobu zamietol. Uplatnil si nárok na náhradu trov konania 100%.

3. Žalobkyňa nepodala písomné vyjadrenie k odvolaniu.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spíňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k názoru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav veci a vyvodil z neho správny právny záver o bezdôvodnom obohatení žalovaného, vo výroku správne rozhodol. Preto napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Rozhodnutie potvrdil, aj keď sa nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie o bezúročnosti úverov pre rozdielne uvedenú výšku RPMN v žiadosti o poskytnutie úveru a v oznámení o schválení úveru.

Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

5. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil na platnosti úverových zmlúv, ich bezúročnosti pre rozdielne uvedenú výšku RPMN v žiadosti o poskytnutie úveru a v oznámení o schválení úveru, neuvedenie konečnej splatnosti úveru.

6. Odvolací súd sa s názorom súdu prvej inštancie nestotožnil. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa podala žiadosť o poskytnutie úveru XXXXXXXXXX dňa 20.07.2015 v sume 1020 eur. Dňa 23.07.2015 žalovaný na základe tejto žiadosti po jej preskúmaní schválil úver, čo vyplýva z druhej časti žiadosti o poskytnutie úveru 20.07.2015. Žalovaný podpísal zmluvu 23.07.2015 a zároveň so zmluvou doručil žalobkyni oznámenie o schválení úveru zo dňa 23.07.2015 v sume 1020 eur, obsahujúce rovnako ako bod 6 zmluvy všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Doručil jej oznámenie o schválení úveru na sumu 1 020 eur, v ktorom uviedol výšku úveru 1 200 eur, dobu prvej splátky úveru 01.09.2015, poslednej splátky úveru 01.08.2018. Takýto postup žalobcu a žalovaného vyplýva zo VOP žalovaného z bodov 2.1. a 2.2. Súdu prvej inštancie konštatoval, že došlo k uzavretiu platnej zmluvy o úvere. Vyhodnotil zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov majúc za to, že v schválení úveru a v bode 6 zmluvy je uvedená rozdielna suma RPMN, ako v žiadosti, čo považoval za nesprávne uvedenú výšku RPMN, čo spôsobuje absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o úvere.

7. Ustanovenie § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) stanovuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Absenciu niektorej z predpísaných náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), zákon v § 11 ods. 1 sankcionuje tak, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov. Ďalej § 11 ods. 1 stanovuje, že úver je bezúročný a bez poplatkov aj v prípade nedodržania písomnej formy podľa § 9 ods. 1 a v prípade nesprávne uvedenej ročnej percentuálnej miery nákladov v neprospech spotrebiteľa.

8. Odvolací súd posudzujúc predmetnú vec v zmysle vyššie uvedeného skutkového stavu a zákonných ustanovení dospel k záveru, že pokiaľ súd prvej inštancie žalobu zamietol dôvodiac rozdielne uvedenou RPMN v zmluve, bolo jeho rozhodnutie nesprávne. Treba však skúmať dojednanú výšku RPMN, ktorá predstavuje celkové osobné náklady spotrebiteľa, ktorými sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe. Do týchto nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa zákona č. 129/2010 Z. z., ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúknutých podmienok. Do nákladov nepatria poplatky za nedodržanie záväzkov, náklady na vedenie platobného účtu a náklady súvisiace s platobnými transakciami a čerpaniami sú súčasťou RPMN, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady neboli samostatne zrozumiteľne uvedené v zmluve, ak je poistenie úveru povinné, tak sa jeho cena zahŕňa do RPMN, cena povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu sa do poistného nezahŕňa, nezahŕňajú sa správne poplatky súvisiace so zápisom zabezpečovacích práv k nehnuteľnosti. Z vykonaného dokazovania vyplýva a medzi stranami sporu nie je sporné, že žalovaný v zmluve uviedol poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 1 020 eur, ale v skutočnosti vyplatil sumu 918 eur, pretože si započítal sumu 120 eur ako poplatok za poskytnutie úveru.

9. Odvolací súd poukazuje na výklad pojmu „celková výška úveru“ obsiahnutý v článku 3 písm. 1) a článku 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES a pojmu „výška čerpania“ obsiahnutých v bode I prílohy I tejto smernice, o ktorých rozhodol Súdny dvor (tretia komora) v rozsudku zo dňa 21. apríla 2016 vo veci C-377/14 tak, že článok 3 písm. 1) a článok 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES ako aj bod I prílohy I tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. Súdny dvor vo svojom rozhodnutí tiež zdôraznil, že neoprávnené zahrnutie súm tvoriacich celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom do celkovej výšky úveru bude nevyhnutne viesť k podhodnoteniu RPMN, ktorej výpočet závisí od celkovej výšky úveru. Na základe uvedeného odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené udáva, že pokiaľ žalovaný tvrdil, že RPMN vypočítaná v zmluve je správna, mal svoje tvrdenie súdu prvej inštancie preukázať tak, že predloží matematický výpočet RPMN, z ktorého malo byť zrejmé, čo započítal do celkovej výšky úveru. Žalovaný sa k tejto otázke počas celého konania nevyjadril. RPMN sú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru (§ 2 písm. i) ZoSÚ). Celková výška spotrebiteľského úveru je maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný pri zadávaní výpočtu RPMN zadal nesprávne vstup sumu poskytnutého úveru 1 020 eur, hoci v skutočnosti žalobkyni poskytol len sumu 918 eur. Nesprávne zadaný vstup mal potom za následok nesprávny výpočet RPMN, čo spôsobilo podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Žalovaný v odvolaní poukazoval len na vzorec výpočtu RPMN, ale počas celého konania nedoložil žiaden celkový výpočet RPMN, čo do výpočtu zahrnul.

Žalovaný rovnako postupoval pri úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.07.2015. Zmluva o úvere má totožné náležitosti ako predchádzajúca zmluva. V zmluve sa zaviazal poskytnúť žalobkyni úver 1 500 eur, vyplatil jej 1 350 eur. Odvolací súd poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia v bodoch 7, 8, 9 rozsudku, v čom považoval za nesprávny právny názor súdu prvej inštancie a posúdenie výšky RPMN. Žalovaný žalobkyni vyplatil o 150 eur menej, poplatok za poskytnutie úveru. Preto aj táto zmluva obsahovala nesprávny údaj o RPMN a spôsobuje tým bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

10. Žalobkyňa sa domáhala vydania bezdôvodného, rozdielu medzi výškou poskytnutého úveru a ňou zaplatených súm. Súd prvej inštancie v tejto časti správne rozhodol a priznal jej sumu 427,19 eura. Suma nebola medzi stranami sporná.

11. Samotná nesprávna výška RPMN spôsobila bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Odvolací súd napriek tomu dodáva, že sa nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie v absencii konečnej splatnosti úveru pre vyššie uvedené dôvody.

Pretože odvolací súd dospel k rovnakému záveru o neplatnosti RPMN, rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny vo výroku potvrdil, aj keď z iných dôvodov.

12. Odvolací súd zrušil výrok v časti náhrady trov konania, pretože súd prvej inštancie rozhodnutie zdôvodnil úspechom žalobkyne v konaní nežiadajúcej náhradu trov konania. Nevzal do úvahy, že žalobkyňa zobrala žalobu v časti späť a rozhodoval o späťvzati žaloby. Žalovaný si v konaní uplatňoval náhradu trov konania. Povinnosťou súdu prvej inštancie bolo o nich rozhodnúť samostatne v časti späťvzatia žaloby a v časti vo veci samej samostatnými výrokmi.

13. O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP a žalobkyňi úspešnej v odvolacom konaní vo veci samej priznal nárok na náhradu trov konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).